

der tiltrædelsesoverenskomster, hvori der er indarbejdet eksklusivaftaler. I de tilfælde handler det om, at når man indgår en aftale, skal den omfatte alle på denne arbejdsplads, så ingen bliver tvunget til at arbejde for en lavere løn eller under nogle dårligere arbejdsforhold. Det er et forsvar mod, at andre mennesker kan tvinges til at arbejde for en dårligere løn og under dårligere arbejdsforhold, og det er det, man gør op med med afskaffelsen af retten til eksklusivaftaler.

Efter min mening er der et godt eksempel på liberalisternes ønskearbejdsmarked, hvis vi ser på, hvordan forholdene har udviklet sig i f.eks. England. Thatcherregeringen afskaffede retten til eksklusivaftaler, og det medførte, at der blev opbygget et arbejdsmarked, hvor færre og færre var organiserede, og lønningerne faldt drastisk i en lang række job. Der blev skabt det, man kalder »the working poor«, med andre ord folk, der arbejdede for lønninger, som de knap kunne leve af, og det er det ønskesamfund, som liberalisterne også gerne vil indføre i Danmark.

Nu har man fra regeringens side benyttet lejligheden til at fremsætte et lovforslag på området – et fuldstændig unødvendigt lovforslag, i og med at arbejdsmarkedets parter har sagt, at i forbindelse med fornyelsen af overenskomsterne vil de efterleve dommen. Ja, de har rent faktisk besluttet at efterleve dommen fra dag et, idet der ikke vil blive kørt nogen sager om opretholdelse af bestemmelserne i eksklusivaftaler. Det er altså et fuldstændig ligeegyldigt lovforslag.

Men hvorfor er det så fremsat? Jo, det er fremsat, fordi regeringen har benyttet lejligheden til at gå videre end dommen fra Menneskerettighedsdomstolen. Dommen fra Menneskerettighedsdomstolen fastslog, at det ikke er lovligt at afskedige folk på baggrund af deres tilhørsforhold eller manglende tilhørsforhold til en forening, men lovforslaget inddrager også hele spørgsmålet om ansættelsessituationen. Det er et spørgsmål om retten for enkelt virksomhed og en fagforening til at indgå en aftale om, at arbejdskraften bliver anvist gennem fagforeningen, så virksomheden har sikkerhed for, at det er den rigtige arbejdskraft, den får.

Det, at man har benyttet lejligheden til at gå videre end dommen fra Menneskerettighedsdomstolen, er efter min mening at føre debatten længere ud, end der er baggrund for med det udgangspunkt, vi alle sammen er enige om, nemlig at en dom fra Menneskerettighedsdomstolen skal efterleves.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Det er egentlig meget sjældent, jeg er enig med Enhedslisten, men noget af det, som jeg finder sympatisk – i hvert fald indtil nu – er, at man ikke gradbøjer menneskerettigheder, men siger, at menneskerettigheder er noget, vi skal respektere.

Men når jeg hører hr. Jørgen Arbo-Bæhrs tale i dag, synes jeg alligevel, der er meget malurt i bægeret. Det var ikke klar tale, som vi hørte fra hr. Kim Mortensen, der ærligt og oprigtigt sagde: Vi er ikke enige, men vi er altså anstændige mennesker, så vi anerkender naturligvis den dom. Jeg fornemmede meget malurt fra hr. Jørgen Arbo-Bæhrs side om de liberale kræfter, men de jurister, der har fældet dommen, har vurderet, at noget er i strid med de menneskerettigheder, som Enhedslisten i mange sammenhænge læner sig op ad. Jeg hørte ikke hr. Jørgen Arbo-Bæhr sige: Vi anerkender Menneskerettighedsdomstolens afgørelse, punktum.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så har hr. Jakob Axel Nielsen ikke hørt ordentligt efter, for jeg sagde: Enhedslisten anerkender Menneskerettighedsdomstolens afgørelse – punktum. At jeg så samtidig er kritisk over for den og mener, at det er en politisk dom, betyder ikke, at vi ikke mener, at overenskomstparterne skal sørge for, at dommen bliver efterlevet. Det var det, jeg sagde, og jeg synes da ikke, det kan være så svært at forstå.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Mener hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at det er stærke borgerlige og liberale kræfter i Danmark, der har hvisket dommerne i øret, at de skal afsige en liberal dom? Eller tror hr. Jørgen Arbo-Bæhr oprigtigt på, at dommerne træffer en afgørelse ud fra strengt juridiske kriterier om, hvad der er i overensstemmelse henholdsvis ikke i overensstemmelse med menneskerettighederne?

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

For det første er det jo et faktum, at der er to forskellige former for rettigheder, der støder sammen, når vi snakker eksklusivaftaler, nemlig de personlige rettigheder for den enkelte lønmodtager og de kollektive rettigheder for de faglige organisationer, så derfor er der åbnet mulighed